

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 7359/15

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט נ' סולברג

העותרים: 1. פאוזי אברהמים עבד חגי מחמד
2. עמותת "שומרי משפט" רבנים למען זכויות האדם

נגד

המשיבים: 1. ראש המנהל האזרחי בגדה המערבית, בית אל
2. מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית
3. צבי סטרוק
4. ישי ישראל

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: ט' בטבת התשע"ו (21.12.2015)

בשם העותרים: עו"ד רחל ברודסקי; עו"ד קמר מישרקי-אסעד

בשם משיבים 1-2: עו"ד רועי-אביחי שויקה

בשם משיבים 3-4: עו"ד בועז ארזי

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

העותרים מבקשים לממש צו בדבר המקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה ושומרון), התשס"ז-2007, לפנות את משיבים 3-4 מהחלקה הרלוונטית, שמשתרעת על כ-12 דונם באזור עמק שילה (להלן: החלקה). החלקה היא בגדר מקרקעין פרטיים ולא רכוש ממשלתי.

ברקע, פניית עותר 1 למשיבים 1-2 בשנת 2010 להפעלת סמכויותיהם להסרת פלישה חקלאית על החלקה, ודחיית ערר משיבים 3-4 על ידי ועדת עררים צבאית בעופר, מתאריך 21.12.2014. משיב 3 טוען כי הרכוש אינו זכות קניינית של עותר 1, אך בכל מקרה הסכים לפינוי עד סוף דצמבר 2016. ב"כ המדינה מסכים לתקופה זו, תוך הדגשה כי עדיף להגיע לפתרון בדרכי שלום וכי דרך זו תוכיח כי היא הקצרה ביותר מבין הדרכים השונות. משיב 3 הבהיר כי הוא זקוק לתקופה של שנה כדי להעתיק את הכרם בעונות המאפשרות זאת, וכן לצורך הכשרת השטח לקליטת העצים, העתקתם ונטיעתם מחדש. מנגד, העותרים סבורים כי בהינתן משך הזמן שקיבל משיב 3 בטרם פעל, הרי שהתקופה המוצעת ארוכה מדי.

הנה כי כן, המחלוקת בין הצדדים נוגעת לתקופה שתחלוף עד הפינוי.

אודה, כי על פני הדברים, התקופה ארוכה וניתן לקצרה. אך לנוכח הסכמת ב"כ המדינה, שראה את התקופה המתבקשת כארוכה במידה מסוימת אך לא מעבר לכך; השאלה בדבר זכות הקניין של העותר; הניסיון להגיע לפיתרון בדרכי שלום; הצהרת ב"כ המדינה כי אם לא תהיה התקדמות סבירה בפעילות משיב 3 בשלבים השונים של הפינוי, תישקל פנייה מחודשת; ושיקולים מעשיים – נחה דעתי כי אין מקום להתערב במוסכם בין משיב 3 לבין משיבים 1-2, בדבר מתן ארכה של שנה – עד סוף שנת 2016.

עוד יודגש, כי רשמנו את הצהרת ב"כ המדינה לפיה היה ומשיב 3 לא מפנה את השטח, היא תפעל בתוך 30 ימים לאחר תום התקופה, וכן את התחייבות משיב 3 לעמוד בלוח הזמנים מבלי שיבקש כל דחייה נוספת.

בהינתן כל האמור, הייתי מציע לדחות את העתירה ללא צו להוצאות.

ש ו פ ט

השופט ע' פוגלמן:

אין בידי, לצערי, להצטרף לחוות דעתו של חברי, השופט נ' הנדל.

ההחלטה לפנות את המשיבים 3-4 מהמקרקעין – שהוגדרו כמקרקעין פרטיים לעניין הצו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון) (מס')

1586), התשס"ח-2007 – נחתמה ביום 4.12.2012. על החלטה זו הגיש המשיב 3 ערר לוועדת העררים. זו האחרונה דחתה את הערר עוד ביום 21.12.2014.

בהינתן השתלשלות אירועים זו, ההצהרה כי החלקה תפונה רק בסוף חודש דצמבר 2016 מעוררת, להשקפתי, קושי. אילו דעתי הייתה נשמעת, הייתי מציע כי יינתן צו על תנאי המורה למשיבים 1-2 להתייצב וליתן טעם מדוע לא תקוצר התקופה שניתנה למשיבים 3-4 לצורך פינוי מרצון.

ש ו פ ט

השופט נ' סולברג:

החלטתי לצרף את דעתי לדעתו של חברי, השופט נ' הנדל, חרף הקושי שעליו מצביע חברי, השופט ע' פוגלמן.

משלא הוכיח העותר את זכויותיו במקרקעין; בהתחשב בצורך של המשיבים 3 ו-4 בהעתקת הגפנים; משהצהירו המשיבים 3 ו-4 על כוונתם לפנות את המקרקעין עד סוף שנת 2016; משהודיעו המשיבים 1 ו-2 כי אם לא יבצעו המשיבים 3 ו-4 מימוש עצמי עד סוף חודש דצמבר 2016, יפעלו המשיבים 1 ו-2 למימוש הצו עד סוף חודש ינואר 2017; בהתחשב בכל אלה ובאמור בהחלטת ועדת העררים, דומני כי אין הצדקה מצדנו להתערב בהחלטת המשיבים 1 ו-2, לאחר ששקלו את כלל המשמעויות, שלא לפעול בשלב זה למימוש הצו, על מנת לאפשר את הפינוי בהסכמה ובדרכי שלום.

ש ו פ ט

אשר על כן, הוחלט ברוב דעות בפסק דינו של השופט נ' הנדל אליו הצטרף השופט נ' סולברג כנגד דעתו החולקת של השופט ע' פוגלמן.

ניתן היום, י' בטבת התשע"ו (22.12.2015).

שופט

שופט

שופט